İşçi sınıfının önderliğinde halkımız faşizmi kahredecektir!

İŞÇİNİN SESİ

Sınıf uzlaşmacılığına hayır! Yaşasın devrimci sınıf sendikacılığı!

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!

Yıl: 4, Sayı: 82, 23 Aralık 1977

CHP-AP koalisyonuna hayır!

Halkımız, işçi sınıfını hiçe sayarak yapılan tüm hükümet pazarlıklarına karşıdır

İşçi sınıfının öncülüğünde, tüm halkın örgütlü, birleşik gücüne dayanan bir erk için savaş

Gerçek çözüm işçi, köylü, tüm emekçi katmanların, yurtsever askerlerin savaş cephesi UDC'de yatıyor.

Yerel seçimlerle birlikte AP'den birbiri ardına istifalar oldu. MC, parlamento çoğunluğunu yitirdi. Böylece hükümet sorunu yeniden gündeme girdi.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi iki tür çözüm üzerinde duruyor: Açık faşist bir darbe, ya da bir çeşit CHP-AP koalisyonu.

Bugün faşist darbe tehlikesi boş bir lâf, uydurma bir söylenti değildir. Bu tehlike, hangi hükümet kurulursa kurulsun, burjuvazinin erki yıkılmadıkça ortadan kaldırılamaz. Hiçbir burjuva partisi, MHP'nin güçlenmesini, devlet katlarında kilit yerleri tutmasını, sokak terörünü engelleyemez. Hiçbir burjuva partisi ekonomik yıkımı, halkın yaşam koşullarını daha da zindan etmeden önleyemez.

Ecevit, "halk, iktidar değişikliği istiyor" derken, burjuva kavramlarının ardına sığınarak, yine parlamentonun dört duvarı içinde bir çözüm yolu öneriyor. Öteki burjuva partileriyle antikomünist bir taban üstünde pazarlıklara, uzlaşmalara giriyor. İşte son örneği, azılı anti-komünist Feyzioğlu ile görüşmesi. Böylece Ecevit, kendi yolundan, tekelci burjuvazinin hesapları içinde belirli bir yere gelip oturmuş oluyor. Oysa halkımız "parlamento aritmetiği değil, toplumsal aritmetik" diyor. Halkımız, işçi sınıfının örgütlü gücü hiçe sayılarak ulaşılan tüm çözümlemelere karşıdır.

Halkımız, faşist MHP'nin, Ülkü Ocakları'nın ve tüm diğer gerici parti ve örgütlerin kapatılmasını, Türkeş ve Demirel gibilerinin, halk düşmanlarının halk mahkemesinde yargılanmalarını istiyor.

Halkımız, artan yaşam pahalılığına son verilmesini istiyor.

Halkımız, insan gibi bir yaşam sürdürmeye elverecek bir taban ücreti istiyor.

Halkımız, can güvenliği, çalışma özgürlüğü, okuma özgürlüğü istiyor.

Halkımız, sınırlanmamış grev ve toplu sözleşme hakkı istiyor.

Halkımız, NATO'dan, CENTO'dan çıkılmasını, ulusal bağımsızlığımızın yeniden kazanılmasını istiyor.

Halkımız, Türkiye işçi sını-

Arkası 5. Sayfada

Nasıl bir hükümet?

TKP'nin Sesi Radyosu'ndan

Yerel seçimler hükümet bunalımını iyice derinleştirdi. Gerici-faşist partilerin içindeki çözülmelerle hükümet ayakta duramaz hale geldi.

Bugünkü koşullarda, nasıl bir hükümet işbaşına gelmelidir? Halkımız nasıl bir hükümet istiyor? Öyle bir hükümet ki, devlet mekanizmasını gericilerden, faşistlerden temizleyebilsin. Faşist diktatörlük tehlikesini ortadan kaldırabilsin. Demokratik hak ve özgürlüklere konan yasakları söküp atabilsin. Tek sözle halkımız, faşist saldırganlara, katillere, soyguncululara, vurguncululara, işsizliğe, pahalılığa, emperyalizme, geri kalmışlığa karşı başarılı bir savaş yürütebilecek açık anti-faşist, anti-em-

Arkası 5. Sayfada

1917 RUSYA–İŞÇİ, KÖYLÜ, ASKER SOVYETLERİ

1977 TÜRKİYE–ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE

Haig'in Türkiye ziyareti

NATO Avrupa Kuvvetleri Komutanı Amerikalı General Haig, Genel Kurmay Başkanı Semih Sancar'ın daveti üzerine Türkiye'ye geldi. Haig, ziyareti sırasında Amerikan emperyalizminin yığınsal kırım silâhlarından nötron bombasının Türkiye'de depolanması konusunu görüştü. Böylece ABD ve Batı Avrupa emperyalizminin saldırganlık örgütünün başları ile yerli holdingçi paşalar elele vererek Türkiye'nin ulusal bağımsızlığını ay.. 'ar altına alıyorlar. Sancar ve dı..r boldingçi paşalar, yurtsever er ve subayları Amerikan paşalarının emrine sokuyorlar, onların ulusal onurunu hiçe sayıyorlar.

Yurtsever er ve subaylar bu ihanet politikasına karşıdır. Onlar, saflarını emekçi halkın yanında alıyor, yükselen sınıf savaşından günbegün etkileniyorlar. Bu savaşa aktif olarak katılmak ordudaki yurtseverlerin de boyun borcudur.

Türkiye iflas ediyor

Bütçe açığı 165 milyarı aşıyor.

MC, 1978 yılı bütçesi ve 4. beş yıllık planın açıklanmasıyla, ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik iflâsı kendi ağzıyla da itiraf etmiş oldu.

Bugün resmi verilere göre Türkiye'nin dış ticaret açığı 3,5 milyar doları aştı. Fiyatlar bir yıl içinde %100 arttı. Bütçede 165 milyar lira açık verildi. Yine aynı verilere göre döviz rezervleri 452 milyon dolara düştü. Yalnız 1977 yılı borç ve faizlerin toplamı 425 milyon dolar tutuyor. Emperyalizmle işbirliği sonucunda ulaşılan bu ekonomik çöküntü yetmiyormuş gibi gerek bütçe gerekse 5 yıllık plan, emperyalizmin mali örgütü IMF'nin sıkı denetimi altında hazırlandı.

İşbirlikçi holdingçi burjuvazi, ekonomik yıkımdan çıkış yolunu, işçi ücretlerini dondurmada, grevleri yasaklamada, halka daha fazla baskı ve terör uygulamada görüyor. "Güçlü iktidar" bağrış çağrışlarının ardında yatan budur. Bu nedenle burjuvazinin politik yatırımları MHP üzerinde yoğunlaşıyor.

İşçi sınıfımız ise, ekonomik yıkımdan kurtuluşun yolunu işçi sınıfı ile emekçi halk yığınlarının güçlü erkinde görüyor. UDC eliyle, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni devrimci yoldan kurmak için savaşıyor. İşbirlikçi holdingçi burjuvaziyi alaşağı etmek, onun azgın bekçisi MHP'yi, tüm diğer gerici partileri kapatmak, bunla-

Arkası 5. Sayfada

İŞÇİNİN SESİ RADYO AJANSI ÇIKTI

6. Sayfada

BAKIŞ

Burjuva parlamenterizminin krizi

Hüseyin Tanır

5 Haziran seçimlerinden bu yana ne gibi gelişmeler oldu?

MC halkımıza yeniden dayatıldı. Seçimlerden önce "hesap soracağız" diye mangalda kül bırakmayan Ecevit, yelkenleri suya indirdi. Parlamento işlemez oldu. Daha sonra Meclis başkanlığı seçimlerinde, sağ sosyal-demokrat CHP yöneticileri faşist MHP'yle anlaştı. AP-CHP, CHP-MHP-AP koalisyonları hesapları yapılıyor. Faşist darbe söylentileri kol geziyor.

Ancak, kavga parlamentonun dört duvarını çoktan aştı. Merkez sokaklara, meydanlara kaydı. Son yerel seçimlere katılım, %40 gibi çok düşük bir oranda kaldı. Bu oranın düşüklüğünün nedenlerinden biri kuşkusuz, seçimlerin yerel seçimler olmasıdır. Ama önceki yerel seçimlere katılma oranlarına göre de, bu oran çok düşüktür. Bu olgu bugün yurdumuzdaki politik hareketliliğin söz konusu olmadığı bir ülke ya da ortam için başka türlü değerlendirilebilir. Halkın politik pasifliğine verilebilir. Politik hareketliliğin, sınıf savaşının böylesine yüksek olduğu bir ülkede bu olgu çok önemli bir göstergedir.

Tarihsel olarak çağı çoktan aşılmış olan burjuva parlamentarizmi ülkemizde politik olarak da yaşamını dolduruyor. Bugün işçi sınıfının dışında, onun örgütlü gücü, "tek politik örgütü" TKP olmaksızın hiçbir sorun çözülemez. Kurtuluşun yolu parlamentodan değil, sokaktan geçiyor. Bu nedenle TKP'ye özgürlük savaşımı bambaşka bir önem ve içerik kazanıyor.

Hedef, işçi sınıfının hegemonyasında UDC'yi güçlendirmek, fabrikaları, sokakları, meydanları zaptetmektir.

Macaristan işçilerinin Maden-İş'le dayanışması

Macaristan Metal İşçileri Sendikası, Maden-İş'e Macaristan işçi sınıfının yiğit grevci işçilerle enternasyonalist dayanışmasını dile getiren bir mesaj gönderdi. Macaristan işçileri ayrıca grev fonuna 70 bin florin para yardımında bulundular. Böylece proletarya enternasyonalizminin somut bir örneğini gösterdiler.

Sosyalist Macaristan'daki kardeşlerinin bu yardımı işçi sınıfımızı, grevdeki yiğit savaşçıları daha da yüreklendirdi. İşbirlikçi tekelci burjuvaziye, MESS patronlarına ve onların uşağı bozguncular Türkiye işçi sınıfının, savaşında yalnız olmadığını bir kez daha kanıtladı.

Maden-İş'le dayanışma ve demokratik haklar yürüyüşüne katılalım

Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri ve İTÖF Birmingham'dan Londra'ya 150 km'lik yürüyüş düzenlediler.

Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri (MDK) ve İngiltere Türkiyeli Öğrenci Federasyonu (İTÖF), 13-14-15 Ocak'da Birmingham-Londra arasında 150 km'lik bir yürüyüş eylemine hazırlanıyorlar. İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği (İTİB) ve İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği (İTKB) de yürüyüşü tüm güçleriyle destekliyorlar. Yürüyüş, *"grevci yiğitlerle dayanışma"* ve *"faşizmi kahredeceğiz"* belgileri altında yapılacaktır.

Maden İş'le Dayanışma Komiteleri ve İTÖF, 8 aralıkta yürüyüş için ortak bir çağrı yayımladılar. Türkiye'de ileri boyutlara ulaşan sınıf savaşını özetleyen bildiride şöyle deniyor:

"Bu durumda, İngiltere'deki Türkiyeli işçi ve öğrenciler olarak boş duramayız. Yiğit grevcilerin, işçi sınıfımızın, halkımızın yanında saf tuttuğumuzu yurttaki kardeşlerimize duyurmalıyız. Türkiye'deki demokrasi kavgasını, yiğit Maden-İş grevcilerinin 6 aydır süren şanlı direnişlerini İngiltere demokratik kamuoyuna yankılandırmalıyız.

"Birmingham-Londra yürüyüşü 13-14-15 ocakta yapılacak. 13 ocakta Birmingham'dan Coventry'ye dek yürünecek. 14 ocak cumartesi günü Oxford'da sürecek olan yürüyüş, 15 ocak pazar günü Londra içinden geçecek ve saat 16.00'da Hyde Park Speakers' Corner'da meşaleli mitingle son bulacak. Böylece 150 km yürünmüş olacak.

"İşçi, öğrenci arkadaş! Türkiye'deki kardeşlerimize birlikte sesimizi duyuralım! Ülkemizdeki demokrasi kavgasını İngiltere'de yankılandıralım! YÜRÜYÜŞE KATILALIM!"

●

Ayaklar suya ermelidir

Memet Kurtalan

MHP'nin yerel seçimlerde oylarını artırması, eskiden CHP'nin elinde olan Yozgat ve Bingöl belediye başkanlıklarını alması kimilerini şaşırttı. CHP yönetimini düş kırıklığına uğrattı.

Sağa kayan CHP yönetiminin düş kırıklığına uğramaya hakkı yoktur. Ne ekersen onu biçersin. Türkeş'in "CHP'nin tabanı bize kayıyor" sözünün, demagojik bir yanı olduğu kadar, bazı olguları da yansıttığını CHP'liler görmediler, Meclise başkan seçiminde faşistlerle işbirliği yaparak MHP'yi legalize edenler, bu sonucu kendileri hazırladılar. Faşizme içtenlikle karşı olan CHP'liler bu olaydan gerekli dersi çıkarmalıdırlar. Bu, işin bir yanı.

İşin öteki yanı, "bize kurşun atanlara oy atacağız, onları oylarımızla döveceğiz" demagojisine ilişkin. Kurşun atarak tırmanan faşizm, gül atarak, barış türküleri söyleyerek durdurulamaz. Bunun başarılı olmadığını, bunun anti-faşist savaşım olmadığını CHP'nin faşistlere kaptırdığı belediyeler açıkça gösteriyor.

Faşistlerin vurdukça kendilerini halka teşhir ettikleri fikri doğru mudur? Bir ölçüde, evet. Ama, bu, halkın bir gün sabrı taşarak faşistleri oylarıyla döveceği fikrini getirmez. Birincisi, Faşistler oyla dövülmez. Neyle ve nasıl dövüleceğini halk bilir. İkincisi, halkın sabrının taşması, bu gidişe dur demesi, halkın bilinciyle bağlıdır. Bilinçsiz yığınlar, orta katmanlar, sallantılı sosyal gruplar "güç"e bakarlar. Bu, militan yapılı Türkiye halkı için daha da geçerlidir. Halk, güç göstermeyen politik partiyi iktidar yapmaz. İşte faşistler bu fikirden yola çıkıyorlar. Onlar, ağırlaşan sosyal-ekonomik-politik bunalım koşullarında bilinçsiz yığınların otoriteye, vurucu, işbitirici eylemlere, militanlığa artan içgüdüsel eğilimini sömürüyorlar. MHP, işte bu yolla, bilinçsiz yığınların düzene artan tepkisini, demagojik hedefler göstererek örgütlüyor.

Devrimci durumun diyalektiği bu, vuran kazanıyor. Faşistler de vurarak ilerlemeye çalışıyorlar. Bunu görmek gerek. Çünkü faşist tırmanışın sosyal pisikolojik tabanının bir yanını ülkedeki durum üretiyorsa, öteki yanını terörize edilen yığınların eylemsizliği tamamlıyor.

Onun için, CHP'ye oy veren yığınları faşizme karşı aktif savaşa sürecek yerde, onları barış türküleriyle uyuşturmaya çalışan sağ sosyal demokratlar, bir kez daha, ağır bir tarihsel sorumlulukla karşı karşıyadırlar. "Tarih kendini yinelemez" derler ama galiba bu, sağ sosyal demokratlar için geçerli değil. Hitler'in tırmanışına karşı çıkan yığınları sokaktan çekip, oy verme hücrelerine sokan Alman sosyal demokratları, Ecevitçilerin rüyasına girmiyor mu?

"Politikada insanın çoğu kez düşmandan öğrenmek zorunda olduğu eskiden beri bilinir. Ve devrimci dönemlerde, düşman daima, özel bir öğreticilikle ve hızlı bir biçimde, bizi doğru sonuçlar çıkarmaya zorlar." (Lenin, Toplu Yapıtları, Cilt:8, s:218) Burjuvazi ne yoldan yürüyeceğini çoktan belli etmiştir. Faşistlerin nasıl tırmandığı ortadadır. Sınıf savaşının aldığı bu boyutlardan biz sonuçlarımızı çıkarıyoruz. Çarklarımızı ona göre bağlıyoruz. Türkiye proletaryası faşizme karşı nasıl savaşılacağını dosta düşmana gösterecektir. 15-16 Haziran destanını, 1 Mayıs destanlarını biz yazdık. Faşizmi de, faşistleri de biz kahredeceğiz.

ATILIM KÖŞESİ

Ulusal Demokratik Cephe üzerine

(Atılım Aralık 1977 sayısından)

Türkiye'nin içinde bulunduğu derin bunalımlardan çıkması ve özellikle emperyalizmin desteğindeki faşist tehlikenin yok edilmesi, her şeyden önce işçi sınıfının birliği, işçi-köylü bağlaşıklığı ve ulusal demokratik cephe gibi bileşenleri olan karmaşık sorunlar bütününün çözümünü gerektiriyor.

Ne var ki, TKP'nin dışında, legal sosyalist akımın sıralarında özellikle şu son dönemde ulusal, demokratik güçlerin cephe hirliği sorunlarında olumsuz gelişmeler oldu. Bunlar, ulusal demokratik cephe yolunda somut gelişmeler sağlanırken, kendi programlarına ve açıklamalarına aykırı bir davranış içine girdiler.

1. SALDIRININ KAYNAĞI

UDC girişimine karşı açılan kampanya, gerici basının ve hükümet sözcülerinin resmi açıklamalarıyla başladı, sonra MESS patronlarının lokavtlarıyla, onunla eşzamanlı olarak da sağ sosyal demokratların kışkırttığı DİSK'teki bölücülükle yoğunlaştı. Bu kampanya, emperyalizmin, tekelci burjuvazinin tüm politik planlarının (AP-CHP ortak hükümeti, ya da faşist darbenin) karşısındaki başlıca engeli, ulusal demokratik güçlerin cephe birliğini önlemek amacını taşımaktadır. Olayların böylece bir tek sınıfsal açıklaması vardır: Politik alanda, ulusal demokratik cepheyi yaşama geçirmek isteyenlerle buna karşı duranlar arasındaki savaşım, işbirlikçi, tekelci burjuvazi ile işçi sınıfı ve tüm halk arasındaki savaşımla çakışmıştır. Bu olgu, ülkemizde şimdiye kadar hiç bir cephe ya da eylem birliği girişiminde görülmeyen bir özelliktir ve nedeni de UDC girişimine gerçek yığınsal güçlerin katılması, bu güçlere ilk kez işçi sınıfının kendi Marksist-Leninist partisiyle öncülük etmesi, ilk kez birlik yolunda başarı perspektifinin böylesine açılmış olmasıdır.

2. HATALARIN KAYNAĞI

Açıklamalarıyla birlikten yana tutum alan kimi legal sosyalist parti yöneticileri, son Ulusal Demokratik Cephe girişimi sırasında niçin ters bir tutum aldılar? Bilinen bazı öznel çatışmaları, ikinci derecedeki ayrılık noktalarını bir yana bırakıp, TKP ile, sınıf sendikaları ile ve pek çok yığınsal örgütle niçin birleşemediler? Kendilerine yapılan pek çok çağrıyı niçin görmezlikten geldiler? Ulusal Demokratik Cephe girişimlerine karşı yönelen anti-komünist saldırıyı göğüslemek yerine, onu fırsat sayan, kendi dar parti çıkarlarının peşinde sürüklenen bu kimselerin söz konusu "makyavelist" tutumları nasıl açıklanabilir? Bu olgunun bir tek açıklaması vardır: Sınıf savaşının ulusal demokratik güçlerin birliğini oluşturma ekseni çevresinde olağanüstü sertleştiği, on binlerce işçinin grev savaşları içinde öne atıldığı, gericiliğin dolu dizgin anti-komünist saldırıya geçtiği bir sırada küçük burjuva elemanlar sınıfsal yapıları gereği burjuvazinin politik etkisi altında kaldılar, yalpaladılar, gerilediler.

3. BİRLİKTE SAVAŞ İÇİN!

Ulusal Demokratik Cephe yolundaki girişimler daha bugünden gerçekten olumlu ve zengin derslerle dolu sonuçlar vermiştir. Bu kazanımları daha da ileri götürmek için her şeyden önce, UDC girişimine yönelen sermaye saldırısını püskürtmek, sınıf sendikalarının birliğini gerçekleştirmek, sosyalistlerle, — iç ayrışmasını unutmaksızın — sosyal demokratlarla UDC hedefinde eylem birliği için elden geleni yapmak gerekiyor.

Nedir ki, birlik komünistlerin temel politikası olmakla birlikte, her şey komünistlere bağlı değildir. Komünistlerin bağlaşık olarak baktıkları kimselerin de birlikte savaş için istekli olması gerekir. Bunun ölçütlerinden biri de TKP düşmanlığı silâhının bırakılmasıdır.

●

Hükümet sorunu

(Atılım Aralık 1977 sayısından)

Hükümet sorununu ele alırken, sınıf savaşındaki güçler dengesini bir daha gözden geçirmek gerekir. Sınıf savaşında işçi sınıfının politik, sosyal, ekonomik yaşamındaki ağırlığı gittikçe artarken, bir yandan da işçi sınıfının bütün demokratik güçleri harekete geçiren onların anti-emperyalist, anti-faşist demokratik savaşımın yörüngesi olma niteliği de daha açık bir şekilde beliriyor. Öte yandan burjuvazi içindeki ayrışmalarda da beliren bazı özellikler var. CHP içinde uzlaşmacı, işbirlikçi sağ kanadın daha ağır basmaya başlaması, sınıf savaşımında daha açık bir şekilde büyük burjuvazinin yanında yer alması, ama aynı zamanda bu partinin sol kanadında daha açık ilerici, yurtsever bir tutumun belirmesi devrimci bir taktik ve strateji uygulanırken, göz önünde tutulması gereken bir gerçektir.

Hükümet sorununu ele alırken bu gerçekleri göz önünde tutmadan ve günümüzün koşullarında sağlam bir çözüm yolu bulunamaz. Parlamentocu mantıkla hareket edenler MC hükümetine alternatif olarak bir CHP hükümetini, daha da ileri giderek bir CHP-AP hükümetini ileri sürmektedirler. Türkiye'de emperyalizmle işçi sınıfı ve emekçi yığınlar arasındaki büyük çelişkinin içinde parlamento ile işçi sınıfı ve köy ve şehir emekçileri arasındaki çelişki de önemli bir yer tutuyor. Parlamento, silme burjuvazinin parlamentosudur. Burjuvazinin yurtsever, ilerici kolunun parlamentoda temsil edilmesi bu gerçeği değiştirmiyor. İşçi sınıfının, köy ve şehir emekçilerinin parlamentoda temsilcisi yoktur. Ama, işçi sınıfının, köy ve kent emekçilerinin politik yaşamda sözü ve payı vardır. Hatta, bu söz ve pay gittikçe alanını genişletmektedir. Bundan ötürü hükümet sorununu ele alırken bu gerçek çerçeve içinde onu çözümlemek gerekir. Bu demektir ki, bugün artık MC hükümetine karşı alternatif işçi sınıfının gerçek temsilcilerinin, yurtsever demokratik örgütlerin temsilcilerinin de katılacağı bir hükümettir. Böyle bir hükümetin kurulması ile bunalımların üstesinden gelmek, anti-faşist, anti-emperyalist bir programı uygulamak ve demokratik dönüşümler aşamasına girmenin ilk adımlarını atmak mümkün olur.

İleri demokrasi üzerine

Emine Engin

Türkiye devrimci hareketine bir ara küçük burjuva sosyalizmi egemen olmuştu. Şimdi bu egemenlik kırıldı. Artık işçi sınıfı damgasını basıyor. TKP örgütsel, ideolojik ağırlığını koyuyor. Küçük burjuva sosyalizmiyle Leninizm arasındaki ideolojik savaşımın daha da kızıştığı bir dönem yaşıyoruz. Bu ideolojik savaşımın odaklaştığı başlıca noktalardan biri ileri demokrasi konusudur.

İlke dergisinin 42. sayısında çıkan *İleri Demokrasi Nedir?* başlıklı yazı, "ileri demokrasi Türkiye için geçerli değildir" diye bir ağızdan bağıran oportünistlerin bazı tipik görüşlerini içeriyor.

Yazı, gelişmiş kapitalist ülkelerde ileri demokrasi ve Türkiye olarak iki ana bölümde ele alınabilir. İki bölümde de yanlışlar vardır ama yazının belirleyici özelliği iki bölüm arasındaki tutarsızlıktır. Eklektizmdir.

İLERİ DEMOKRASİNİN BELİRLEYİCİ ÖZELLİĞİ ANTİ-TEKELCİ OLMASIDIR

Gelişmiş kapitalist ülkelere ilişkin bölümde özetle şöyle deniyor: Bu ülkelerde devrimci durum doğmadığı için, yığınları anti-tekelci bir platformda toparlayarak burjuva demokrasisinden daha ileri bir demokratik düzeye ulaşmak üzere ileri demokrasi gündeme gelmiştir. Bu ülkelerde ileri demokrasi, aynı zamanda sosyalizme barışçı geçiş yoludur.

Biz gelişmiş kapitalist ülkelerde ileri demokrasi konusunda, *İlke*'nin bu konuya yanaşımındaki yanlışlıklara ayrıca değinmeyeceğiz. Yalnızca, konuyu buradan Türkiye'ye bağlarken *İlke*'nin içine düştüğü (?) mantık yanlışına işaret edeceğiz. *İlke*, gelişmiş kapitalist ülkelerde ileri demokrasi üzerine sayfalar döktürdükten, bir o kadar da alıntı yaptıktan sonra, "ileri demokrasinin belirleyici özelliği nedir" sorusunu çarpık yanıtlıyor. İleri demokrasinin Türkiye'de geçerli olmadığını "kanıtlayabilmek" için, bu soruyu çarpık yanıtlamak zorundadır.

Yazada birçok yerde "ileri demokrasinin başlıca özelliği anti-monopolist olmasıdır" (sayfa: 89) gibi sözler geçtiği halde, Türkiye bölümüne yaklaştıkça *İlke* bunu "unutuyor" (?). Ve yazının bütünü içinde, "ileri demokrasinin belirleyici özelliği nedir" sorusunu, "devrimci durumun doğmadığı, barışçı geçişin olanaklı olduğu, gelişmiş kapitalist ülkelerde

Arkası 5. Sayfada

POLİTİK NOT

Kim kimi kimden alamazmış?

Türkiye İşçi Partisi'nin yayın organı "Yürüyüş" dergisinin 28 aralık 1976 tarihli 90. sayısında "İspanya halkından Carillo'yu alamazlar" başlığı altında bir yazı yayınlanmıştı. Carillo' nun 22 aralık 1976'da Madrit'te tutuklanması üzerine yazılan bu yazıda özetle şöyle deniyor:

"22 aralık günü, İKP Genel Sekreteri Santiago Carillo Madrid'de tutuklandı. (...)

"İspanya halkının, İspanyalı tüm demokratların, İspanya işçi

Arkası 5. Sayfada

TÖB-DER'de genel merkez cuntasının oyunları boşa çıkarılıyor

Emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvaziye, MC'ye karşı emekçi halkımızın savaş cephesi UDC'yi baltalamak isteyen TÖB-DER Genel Merkez cuntasının "sosyalist" maskesi düşüyor. Karşı-devrimci yüzleri görünüyor. TÖB-DER'in devrimci tabanının eylemleri halk düşmanlarının eylemleriyle üstüste düşen Genel Merkez cuntasına karşı savaş azmi her geçen gün bileniyor.

Bilindiği gibi, 14 eylül 1977' de toplanan Genel Merkez Yürütme Kurulu, İstanbul ve Adana şubelerinin Yönetim Kurullarını görevden almışlı. Böylece adı geçen şubelerin kongrelerinde ezici çoğunlukla yönetime gelen "Birlik ve Dayanışma" yanlısı öğretmenlere savaş açmıştı. Genel Merkez cuntası, "Birlik ve Dayanışma"ya karşı çıkmakla, aslında UDC'ye, emekçi halkımızın savaş cephesine karşı çıkmış oldu. MC'nin, faşist tırmanışçıların ekmeğine yağ sürdü.

Ancak TÖB-DER'in yurtsever tabanı, Genel Merkez cuntasının İstanbul ve Adana'ya atadığı sarı yönetim kurullarını tanımayarak savaş bayrağını yükseltiyor. Bu sarı zorbaların, 5 kasımda İstanbul şubesine silâhlı saldırılarını, yurtsever öğretmenler sekiz yaralı vererek, püskürtt ettiler. Bunun üzerine Genel Başkan Gültekin Gazioğlu ve sarı yönetim kurulu üyeleri 5 kasım saldırganlarıyla birlikte, İstanbul şubesini ikinci kez işgal etmeye yeltendiler. Yurtsever öğretmenler Gazioğlu ve avanesini yine kapıdışarı ettiler. Cuntacıların sokakta yaptıkları basın toplantısı, "Gazioğlu istifa" sesleri altında fiyaskoyla sonuçlandı. Genel Merkezin değiştirmek istediği İstanbul Şube Başkanı Talip Öztürk, olaylar hakkında basına bilgi verirken şöyle konuştu: "Provokasyon denemeleriyle örgütü dinamitle-

Arkası 5. Sayfada

Öğretmenler Gültekin Gazioğlu'nu protesto ediyorlar.

Demokrasi perdesinin ardındaki gerçek

10 aralık Uluslararası İnsan Hakları Günüdür. 1943'de Birleşmiş Milletler'ce kabul edilen 10 aralık, faşizme, ırkçılığa, sömürüye ve her türlü baskıya karşı savaşan, insan haklarının çiğnenmesine son verilmesini isteyen güçlerle dayanışma günüdür.

Çürümüş kapitalist sistemin ideologları ve oportünistler son zamanlarda, demokrasi ve insan hakları sözcüklerini kendilerine siper yaparak sosyalist ülkelere, Sovyetler Birliği'ne karşı çirkin bir yıkıcılık, karalama ve iftira kampanyası yürütüyorlar. Türkiye'deki gerici faşist güçler, gerici basın, oportünistler de dünya emperyalizminin bu ideolojik saldırı kampanyasının kuyruğuna takılıyor. Uluslararası Af Örgütü gibi emperyalizmin güdümündeki saldırı merkezlerinin gerçeklerle hiçbir ilişkisi olmayan haberlerini yayarak Sovyetler Birliği'ne sosyalist ülkelere çamur atmakta, bu yöntemle de gerici faşist karması hükümetin ülkemizdeki halk düşmanı politikasını, işbirlikçi burjuvazinin terör, sömürü temeline dayanan ulusal çıkarlara aykırı tutumunu gizlemeye yeltenlyorlar.

SSCB'de, sosyalist ülkelerde işsizlik çoktan tarihe karışmıştır. Bu ülkelerde bunalım yoktur. Emekçiler yarınlarına güvenle bakıyorlar. SSCB'nin yeni anayasasında insanın tüm hakları yalnız sıralanmakla kalmamakta, güvence altına alınmaktadır. Oysa Türkiye'de bugün 13 milyondan fazla açık ve gizli işsiz vardır. İnsan haklarının, özellikle doğu illerimizde ayaklar altına alındığını bilmeyen yoktur. Batı Avrupa ülkelerinde de durum bundan farklı değildir. Yalnız AET ülkelerinde işsizlerin sayısı altıbuçuk milyonu geçmiştir.

Arkası 5. Sayfada

Eğitim Enstitülerinde baskılara karşı savaşım yükseliyor

Eğitim Enstitüleri giriş sınavlarında MHP'li faşistlerin öğrencilere yaptıkları baskılara tepkiler artıyor. MHP'lilerin sınavlarını faşist süzgecine döndürmeleri, MHP ve Ülkü Ocakları'ndan kart getirmeyenleri sınavlara sokmamalarına karşı 1 kasımda Danıştay'da dava açıldı. Danıştay 8. Dairesi 9 kasımda aldığı kararla Eğitim Enstitüsü sınavlarını durdurdu.

Faşistlerin oyuncağı Milli Eğitim Bakanı Nahit Menteşe 15 kasımda Danıştay'a başvurarak kararın kaldırılmasını istedi. Danıştay, 16 kasımda başvurunun reddedildiğini bakanlığa bildirdi. Oyuncak bakan Nahit Menteşe, yine de Danıştay kararını tanımayarak, sınavların 6 aralıkta sürdürüleceğini bildirdi. Böylece 180 bin öğrenciyi faşistlerin "insafına" terketti.

Bu olaylar üzerine basına demeç veren Anayasa profesörü Muammer Aksoy, Eğitim Enstitülerine ön kayıt yaptıran bütün öğrencilerin Nahit Menteşe hakkında dava açması gerektiğini belirtti. İlerici öğrenciler, faşist tırmanışa çanak tutan Nahit Menteşe hakkında, Danıştay'da "hizmet kusuru", adalet mahkemelerinde "şahsi kusur" işlediğinden ötürü tazminat davaları açıyorlar.

Tek Ges-İş 5 yerde daha şube açtı

DİSK'e bağlı Tek Ges-İş Sendikası'nın örgütlenme çalışmaları ülke çapında yoğun olarak sürdürülüyor. Üye sayısı hızla artan Tek Ges-İş, beş yerde daha şube açtı. Sendika, son üç ayda Eskişehir, Afyon ve Seydişehir'deki birçok işyerinde, Manavgat Oymapınar barajında yetki aldı.

Enerji iş kolunu örgütleyen Tek Ges-İş Sendikası Genel Sekreteri Yakup Sönmez, basına verdiği demecinde, sınıf ve kitle sendikacılığından ödün vermeden tüm enerji işçilerinin güvenini kazandıklarını belirtti. Yakup Sönmez şöyle dedi: "Sendikamızın nicel ve nitel gücü

Arkası 5. Sayfada

FAŞİZME KARŞI YIĞINSAL YÜRÜYÜŞLER YAPILDI

İlerici, devrimci örgütler, 3 aralıkta yurdun çeşitli yerlerinde yığınsal yürüyüş ve mitingler yaptılar. İşsizlik, pahalılık, faşizm ve MC'ye karşı asıl belirleyici olan bu yığınsal eylemlere pek çok örgüt yoğun olarak katıldı. Kocaeli'ndeki yürüyüşü, DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası düzenledi. Zonguldak'taki gösterilere de çevre il ve ilçelerden 24 örgüt katıldı.

Çatalağzı'nda Maden-İş'le dayanışma gecesi yapıldı

Çatalağzı'ndaki ilerici, devrimci örgütler, işbirlikçi tekelci burjuvazinin örgütü MESS'e karşı yiğitçe savaşan Maden-İş üyesi işçilerle dayanışma gecesi düzenlediler.

Yığınsal ve çok başarılı geçen gecede, İlerici Gençler Derneği Çaycuma Şubesi'nin sunduğu "Alpagut Olayı" oyunu büyük bir ilgi ve coşkunlukla izlendi. Gecenin gelirini Maden-İş'e ulaştıran Çatalağzı devrimci gençleri, grevci işçilerle dayanışma eylemlerini sonuna dek sürdüreceklerini belirttiler. "Çatalağzı gençliği olarak bizler de Ulusal Demokratik Cephe içinde savaş mevzilerimizi alıyoruz" dediler.

DİSK Turizm-İş Sabancı Holding'de örgütleniyor

DİSK Turizm-İş, Sabancı Holding'e bağlı dört iş yerinin lokantalarında yapılan irade beyanı oylamasını kazanarak yetki aldı.

Adana'da kurulu bulunan Pilsa Boru Sanayii, Pilsan Çuval Sanayii, Temsa Teknik Sanayii ve Bossa'da sürdürülen başarılı bir örgütlenme çalışmasının sonucu olarak sarı sendika zinciri kırıldı. İşçilerin, sınıf ve kitle sendikası Turizm-İş'de birliği yolunda önemli adımlar atıldı.

Turizm-İş Sendikası Adana Bölge Temsilcisi Şeref Akyiğit, basına yaptığı açıklamada, Sabancı Holding'e bağlı Marsa işyeri lokantasında da irade beyanı oylaması yapılacağını belirtti "Bu iş yerinde çalışan işçi arkadaşlarımız salt çoğunlukla Turizm-İş'i seçerek, bir kez daha, sarı sendika şebekesiyle, sermayesi ve iktidarıyla bir olanlara, herşeyin işçiyle başlayıp işçiyle biteceğini ispatlayacaklardır" dedi.

Stuttgart İşçi Birliği'nin Genel Kurul'u toplandı

Stuttgart İşçi Birliği'nin (SİB) 2. Olağan Genel Kurulu 19 kasım 1977 günü birlik lokalinde yapıldı. Üyelerin yanısıra Genel Kurul'a çok sayıda konuk ve örgüt temsilcisi de katıldı. Genel Kurul'un yayımladığı bildiride, Maden-İş ve UDC konularında şöyle deniyor:

"DİSK'e bağlı Maden-İş sendikası 40.000 üyesi ile savaşımın en ön saflarında, ateş boylarında döğüşüyor. Örgütümüz tüm üyelerini Maden-İş'li grevci işçilerle her türlü maddi ve manevi dayanışma için seferber etmiştir. Genel Kurul, yeni bir atılımla tüm üyelerin ilk başta 200 DM bağış vermesine ve her ay da bir yövmiyelerini bağış fonuna aktarmalarına oybirliğiyle karar vermiştir.

Genel Kurul, halkımıza dayatılan 2. MC'nin tek alternatifinin Ulusal Demokratik Cephe olduğunu belirtir. Örgütümüz, DİSK'in UDC çağrısına coşku ile katılmıştır. Hangi gerekçe ile olursa olsun, UDC'ye karşı çıkanlara, onun dışında, başka başka cepheler üretme girişimlerine karşı ardıcıl savaşımız sürecektir."

Stuttgart İşçi Birliği'ne yeni çalışma döneminde İşçinin Sesi olarak başarılar dileriz.

•

FTGB'nin "Gençlik şenliği"

Frankfurt Türkiye Gençler Birliği, 8 ocak 1978 günü yapılacak bir "gençlik şenliği" düzenlemiştir. Şenlikte Almanya' daki yabancı uyruklu gençlerin sorunlarına ışık tutmak ve çözümler getirmek amacıyla bir "gençlik forumu" yapılacaktır. Ayrıca halk oyunlarımızdan, halk türkülerimizden örnekler sunulacaktır. Diğer yabancı uyruklu ulusların gençleri de kendi ülkelerinin halk oyunlarıyla şenliğe katılacaklar.

Genel-İş'in Afyon Belediyesi'ndeki grevi üçüncü ayına girdi

Afyon belediyesinde çalışan temizlik ve mezbaha işçilerinin grevi üçüncü ayına girdi. DİSK'e bağlı Genel-İş sendikasının yürüttüğü grevin her günü davullu-zurnalı bir bayram havası içinde geçiyor.

Afyon belediyesinin ve valisinin grevi kırma girişimleri işçilerin savaş azmini daha da arttırıyor. Sokak ortasında kesim yapan mezbahanın mühürünün alınmasına karşı başka bir mühür yaptıran mezbaha yetkililerinin tutumu halk arasında nefretle karşılanıyor. Grev yöneticilerinden Enver Demirci basına verdiği demecinde, bu uygulamalardan ötürü valiye noterden protesto gönderdiklerini açıkladı. Demirci, "Haklarımızı alıncaya değin grevimiz sürecektir. Tüm işçi arkadaşlarımız bu yolda kararlıdır" dedi.

10 Aralık İnsan Hakları Günü üzerine

1. Sovyetler Birliği'nde en temel insan haklarından çalışma hakkının varlığının en büyük kanıtı, ülkede bir tek bile işsiz insanın olmayışıdır.
2. Sovyetler'de okuma ve eğitim hakkı: Okuma yazma oranı %100.
3. Kooperatifçi köylüler Fidel'le sorunlarını tartışıyorlar.
4. Sovyetler'de kadınlar toplumun yönetiminde her düzeyde aktif görev alıyorlar.

1

2

3

4

Oportünizm yine başkaldırdı-VI

Emine Engin

İleri demokrasi gelişmiş kapitalist ülkelerde de, Türkiye gibi birçok orta kuşak ülkesinde de yakın devrimci hedef olarak konmaktadır. Aynı terimin ayrı tip ülkelerde kullanılabilmesi, önemli bir ortak temelin varlığına dayanmak zorundadır ve dayanmaktadır. Ortak temel tekelci kapitalizmdir. Ama bu, gelişmiş ülkelerdeki ileri demokrasinin orta kuşak ülkelerindekiyle her bakımdan özdeş olduğu anlamına gelmez. Çünkü bu ülkeler, buralardaki tekelci kapitalizm, birçok değişik özellikler taşımaktadır. Örneğin, Türkiye sömürülen, bağımlı bir ülkedir. Türkiye'de tekelci kapitalizm işbirlikçidir, bağımlı ve orta derecede gelişmiş bir ekonomik temel üzerinde yükselmektedir. Çarpık kapitalistleşme nedeniyle, tekelci kapitalizmin egemen olmasına karşın, birçok demokratik devrimci görev gündemden inmemiştir.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde durum değişiktir. Bu ülkeler, burjuva demokratik devrimini çoktan tamamlamış, başka ülkeleri sömüren emperyalist ülkelerdir. Bunlar, söz götürmez, çoktandır sosyalist devrim aşamasındadırlar. İleri demokrasi, içi Leninci özle doldurulduğunda, bu ülkeler için sosyalizme yanaşım yolu olarak geçerli bir tezdir. Ne yazık ki, pek çok gelişmiş kapitalist ülkede oportünistler ileri demokrasinin Leninci özünü boşalttılar.

Lenin ne diyor: "Gerçekten devrimci demokratik bir devlet olsun, göreceksiniz ki, devlet tekelci kapitalizmi, kaçınılmaz ve zorunlu olarak sosyalizme doğru bir, hatta birden de çok adım demektir." (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng.basım, Cilt:25, s:361-362) İşte ileri demokrasinin mantığı burada yatmaktadır: İşçi sınıfı partisi anti tekelci güçlerle birlikte iktidara gelince, devlet, Lenin'in deyimiyle "devrimci demokratik" bir öze kavuşur. Tek başına alındığında sosyalist olmayan, devletleştirme gibi dönüşümler bile, nesnel olarak sosyalizme doğru atılmış adımlar olur. Buradan proletarya diktatörlüğüne, sosyalizme ilerlemenin başlıca güvencesi ise parti eliyle uygulanacak olan proleter hegemonyasıdır.

Başka bir deyişle, gelişmiş kapitalist ülkelerde ileri demokrasi, sosyalist devrim süreci içinde bir ara aşamadır. Üstelik, sosyalizmin maddi koşulları aşırı olgun olduğuna göre, somut duruma bağlı olarak atlanabilecek bir aşamadır.

İleri demokrasi sosyalist devrimle böylesine yakından bağlıyken, pek çok gelişmiş kapitalist ülkede oportünistler araya koca bir Çin seddi koydular. İleri demokrasiyi giderek geriye, sosyalizmden uzağa çektiler. Önce, sosyalist devrim süreci içinde ara aşama değil, ayrı bir aşamadır, dediler. Bu ayrı aşama gittikçe klasik burjuva demokratik bir görünüm aldı. Şimdi, örneğin Fransız oportünistleri 1789 geleneklerinden, o günkü burjuva demokratik içeriğiyle "eşitlik, kardeşlik, özgürlük" belgisinden söz ediyorlar.

İleri demokrasi ayrı bir aşamadır demek, 200 yıl sonra yeniden burjuva demokratik devrimine yönelmek neyi dile getirebilir? Küçük burjuvazinin geriye, tekellerce ezilmediği o "güzel" günlere, liberal kapitalizme dönüş özlemlerini. Gerçekten de oportünistlerin en belirgin özelliklerinden biri liberalizmdir, hem de 1789'ların Jakobenleri gibi devrimci liberalizm bile değil. Bugün oportünizmin "başarabileceği" tek iş işçi sınıfını burjuvazinin kuyruğuna takmaktır.

DÜNYAYA BAKIŞ

ÖĞRENCİLERİNE KUŞKU AŞILAYAN OKUL!

İtalya Komünist Partisi'nin bir Parti okulu vardır. Okul Roma yakınlarında bir köydedir. Adı Togliatti Enstitüsü'dür. Parti ve sendika profesyonellerine yönelik iki kurs verilir. Kurslar 4 ya da 7 aylıktır. Okulun 80-100 öğrencilik kapasitesi vardır. Üçte biri kadın olan öğrencilerin yaş ortalaması 25-30 dur. Okulun müdürü ünlü bir öğretim üyesi olan Senyör Gruppi'dir.

Senyör Gruppi, gazetecilerle yaptığı bir toplantıda okul hakkında geniş bilgi vermiş, şöyle demiştir: "Başlıca amacımız kuşku tohumları ekmektir. Eğer öğrenciler kurstan kafa karışıklığıyla ayrılırlarsa, bu demektir ki gelmeden fikirleri basitti. Eğer kurs onlara şok etkisi yaparsa, bu onların olgunlaşmalarına yardımcı olur. Biz kimseyi ikna etmek için yola çıkmıyoruz." Ayrıca, Senyör Gruppi Carillo'nun kitabına özel olarak bir ders ayırdıklarını ve kitabı olumlu bulduklarını belirtmiştir. Senyör Gruppi sözlerini şöyle bitirmiştir: "Bugün biz öğrencilerimize model yanıtlar değil, kuşkulardan oluşan bir yol sunuyoruz."

Okul Marksizm-Leninizm'in tarihsel bir miras olduğu, ama onu tümden reddetmenin en azından akıllıca bir iş olmadığı kanısındadır. Kanılar ne olursa olsun, gerçek başkadır. Bunun adı pozitivizmdir. İkinci Enternasyonal oportünistleri de, onlardan önce Bernstein'lar da değişik görünümleriyle pozitivizme sarıldılar. Marks, Engels, Lenin ise bunları çoktan yanıtladı. Zaman kaybı olmuyor mu?

ANGOLA'DA MARKSİST LENİNİST PARTİ KURULUYOR

Angola Halk Kurtuluş Hareketi MPLA'nın kongresi Aralık başında toplandı. Kongrenin ana konusu Marksist-Leninist bir partinin kuruluşu oldu. Büyük bir Lenin büstü ve kızıl bayraklarla süslü kongre salonunda 300 delege yeni kurulacak partinin tüzük ve programını görüştü. İşçi-köylü devrimci demokratik iktidarının uygulamada Marksist-Leninist bir partinin öncülüğünün gerekliliği üzerinde tam bir anlaşmaya varıldı..

Küba Komünist Partisi adına kongreyi selâmlayan Raul Castro'nun konuşması büyük bir coşkuyla karşılandı. Raul Castro, "Angola bizim alın terimize ve kanımıza sonuna dek güvenebilir" dedi. Böylece, Küba'yla iyi ilişkiler kurmak için Küba'nın Angola'ya yardımı kesmesini ileri süren ABD'ye de gereken yanıtı vermiş oldu.

MPLA Merkez Komitesi'nin kongreye sunduğu raporda, "Angola için tek geçerli yol sosyalizmdir" deniyor. Ülkede genç, zayıf ama geleceği olan sosyalist sektör ile güçlü ama önü kapalı olan kapitalist sektör arasındaki çelişkinin, sınıf savaşının daha da sertleşeceği belirtiliyor. Kimi kaypak unsurların MPLA'ya da sızdığı böylesi kritik bir dönemde, köylülüğün çıkarlarını, işçi-köylü bağlaşıklığını da gözetecek güçlü bir işçi sınıfı partisinin, Marksçı-Leninci bir partinin gerekliliği vurgulanıyor.

FBI VE REVİZYONİSTLER ABDKP'YE KARŞI ELELE

Amerika polis örgütü FBI'ın 1956-1971 dönemi "çalışmalarını" içeren bir rapor yayınlandı. Raporda ABDKP'ye karşı geçmişte düzenlenen provokasyonlar da yer alıyor. Buna göre, 1966'da FBI Mafia'yı ABDKP üzerine sürmek için her iki tarafa da düzmece mektuplar göndermiştir. 1964'de ABDKP Genel Sekreteri Gus Hall'un Filadelfia'da Toplumsal Bilimler forumunda konuşmasını engellemek için sağ basını, Zionistleri ve polisi harekete geçirmiştir.

Provokasyonların asıl ilginç olanı 1956-1957 yıllarında ABDKP Genel Sekreteri William Foster ve onun Leninci yoldaşlarına karşı açılan karalama kampanyasıdır. Parti'de Daily Worker'ın editörü Gates'in elebaşılığında revizyonizm, likidasyon tam başkaldırmışken, FBI, Foster ve yoldaşları hakkında iftiralar ve yalanlar yaymaya başlıyor. Ancak, bunlar öyle asılsız karalamalar ki, FBI New York bürosu bile, merkeze "bu konuda yapacak bir şey yok" diye rapor gönderiyor.

KARAYİBLER'DE SAVAŞ YÜKSELİYOR

Amerika kıtasının kızıl yıldızı Küba'nın komşularından Bermuda'da da ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşı yükseliyor. 1684'den beri İngiliz sömürgesi olan adada, sömürge yöneticisi İngilizi öldürdükleri için iki yerlinin idam edilmesi, büyük olaylara yol açtı. Sokağa dökülen yerli halk, sömürgeciliğe duyduğu kini günlerce süren eylemlerle dile getirdi. Bunun üzerine Britanya'nın Güney Amerika'daki bir başka sömürgesinden İngiliz birlikleri adaya gönderildi. Bu, halkı daha da kızdırdı.

Bermuda'ya askeri gönderen İngiltere'de hükümet eden "İşçi Partisi"dir. Görülüyor ki, İngiliz İşçi Partisi gibi partiler, bir yandan halktan yana görünüp oy toplarken, öte yanda değil burjuvazinin, emperyalist burjuvazinin politikasını da "başarıyla" sürdürüyor. Değişen, halkın hangi yoldan susturulacağıdır.

Sonra, Trinidad ve Jamaica'daki son gelişmelerle de birlikte, Bermuda olayları, bu bölgede kurtuluş savaşımının yükseldiğini kanıtlıyor. Bunda Küba'nın kazanımlarının da önemli payı vardır.

ABD'DE 160,000 MADEN İŞÇİSİ AMERİKAN MESS'İNE KARŞI GREVDE

Amerika'nın Maden Kömürü İşletmecileri Derneği (BCCA) Maden İşçileri Birliği'nin istemlerini reddettiği, daha da öte yeni toplu sözleşmeye grev hakkını bile sokmaya yanaşmadığı için 160,000 maden işçisi 7 aralıkta greve başladı. Sendikanın grev fonu yeterli olmadığı için işçiler grev ödentisi alamayacakları halde greve atıldılar ve sonuna dek kararlı olduklarını söylüyorlar.

Kömür madenlerinin bulunduğu yerlerde aşırı soğuk ve kar fırtınasına karşın grevciler topluca gözcülük yapıyor, ateş yakıp türküler söylüyorlar. ABD'de üretilen kömürün %50'si sendikasız işyerlerinde üretiliyor. Grevciler, bu işyerlerinden elektrik istasyonlarına kömür gelmesini önlemek için istasyonların önünde de gözcülük yapıyorlar.

ABDKP'nin gazetesi Daily World'ün işçilerle yaptığı söyleşide, grevciler bu grevin tüm ABD işçi hareketi için büyük önem taşıdığını, bu grev kazanılırsa çeşitli iş kollarında dizi dizi grevlerin başlayacağını belirtiyorlar. Sendikasız iş yerlerindeki işçileri de sendikalaşmaya ve greve çağırıyorlar. Ayrıca 2-3 ay sürmesi beklenen grev boyunca tüm işçileri dayanışmaya çağırıyorlar.

İleri demokrasi üzerine

Baştarafı 2. Sayfada

geçerli oluşudur" diye yanıtlıyor. Buradaki yanlışlıklar bir kenara, açıkça demagoji yapılıyor. *İlke*, kendi anlayışına göre ileri demokrasinin gelişmiş kapitalist ülkelerde gündeme geliş nedenini ve barışçı biçimini, ileri demokrasinin özü, belirleyici özeliğiymiş gibi okuyucunun önüne getiriyor. Belirleyici özelliği, özü olan anti-tekelci içerik ise düpedüz hasıraltı ediliyor. Böylece Türkiye'ye gelince, devrimci duruma "gebe"(?), barışın pek olanaklı gözükmediği ve gelişmiş olmayan bir kapitalist ülkede ileri demokrasi geçerli olamaz sonucunu çıkarıveriyor.

İleri demokrasinin belirleyici özelliği, özü anti-tekelci oluşudur. Bu nedenle, tekelci kapitalizmin devlete ve ekonomiye *egemen* olduğu tüm kapitalist ülkelerde geçerlidir. Başka bir deyişle, ileri demokrasi, yalnızca gelişmiş kapitalist ülkelerde değil, orta kuşak ülkelerinde de geçerlidir. Ne var ki, buralarda gelişmiş kapitalist ülkelerden değişik olarak, kendine özgü yanlar taşır.

TÜRKİYE'DE İLERİ DEMOKRASİYE KARŞI ÇIKMAK SAĞ OPORTÜNİZMDİR

Orta kuşak ülkelerinde tekelci kapitalizm bağımlı ve geri bir yapı üzerinde oturmaktadır. Bu nedenle, ileri demokratik savaşım ile klasik ulusal demokratik devrimci bazı hedefler için savaş birbiri içine girmiştir. Yerli yabancı tekeller ortak, düşman iki başlıdır. Anti-emperyalist savaş büyük bir önem taşır. Öte yandan, burjuva demokratik devrimi tamamlanmadığı için köylü sorunu çözüm bekleyen bir sorundur. Biz, kapitalizmin hem gelişmişliğine, hem de yeterince gelişmemişliğine karşı, bir arada savaşmak zorundayız.

Gelişmiş kapitalist ülkeler sosyalist devrim aşamasındadırlar. Buralarda ileri demokrasi, tekellerle geniş halk kesimleri arasındaki çelişkiye dayanarak proletarya diktatörlüğüne geçme yoludur. Bizde durum değişiktir. İleri demokrasi, yine yerli-yabancı tekellerle halk arasındaki çelişkiye dayanarak, daha geri köprüdür. TKP'nin devrim stratejisinin Lenince özü burada yatıyor. Bizde ileri demokrasiye karşı çıkmak, devrimi geriye çekmek, sağ oportünizmdir. *İlke* ne kadar sol giysiler ardına gizlense, sağ oportünist bir çizgidedir.

YA SOSYALİZME AÇILAN İLERİ DEMOKRATİK DÜZENİ DEVRİM YOLUYLA KURMAK — YA FAŞİZM!

İlke'nin sağ oportünist çizgisi devrimci durum ve burjuva demokrasisi konularında da kendini açıkça gösteriyor. Baştan kurduğu yanlış mantığa dayanarak ileri demokrasiyi reddedebilmek için, *İlke*, Türkiye'nin her an bir devrimci duruma gebe olduğunu söylüyor. Bu yüzden ileri demokrasi geçersizdir diyor.

Sorunun çeşitli yönleri var. Birincisi, *İlke*, devrimci durumun ne olduğunu pek iyi anlamış değildir. Öznel ve nesnel etkenleri karıştırıyor. Bunun üzerinde durmayacağız. Birinciye bağlı olarak, ikincisi, *İlke* Türkiye'de bugün devrimci durumun varlığını reddediyor. İ. Bilen'in dediği gibi, Türkiye emperyalizmin zayıf halkalarındandır. Devrimci durum vardır. Bu durumun ulaştığı olgunluk derecesi, ulusal çapta krize dönüşüp dönüşmediği ve devrime gidip gitmeyeceği ayrı bir konudur. Üçüncüsü, *İlke* Türkiye'nin her an devrimci duruma gebe olduğunu söylüyor ama bunun nedenini de pek anlamış değildir. Anlasaydı, Türkiye'de anti-faşist savaşımın hedefini salt burjuva demokrasisine indirgemezdi. Türkiye'de en küçük demokratik kazanımların bile yığınların devrimci gücünü dayatmadan kazanılamayacağını görürdü.

Türkiye ciddi bir faşizm tehlikesiyle karşı karşıyadır. Bu tehlikenin kökü emperyalizm ve işbirlikçi yerli oligarşinin aşırı kâr hırsıdır. Bu hırsı doyurabilmek için emperyalizm ve işbirlikçi holdingçi burjuvazi, işçi sınıfımızı, halkı çifte, üç kat, dört kat sömürmek zorundadırlar. Yerli oligarşinin dış gelirleri yoktur. Emekçilere verilecek ödün yoktur. Böylesi koşullarda işçi sınıfımızın, halkımızın varlığını sürdürebilmek için bile savaşmak, daha çok savaşmaktan başka yolu yoktur. Öte yandan, emperyalizm ve yerli işbirlikçilerinin de işçi sınıfımızın, halkın savaşını kan ve kurşunla bastırmaya çabalamaktan başka yolu yoktur. Madalyonun bir yüzü devrimci durum, öteki yüzü faşizm tehlikesidir. Burjuva demokrasisi Türkiye'de işlemez. Bu nedenle, değil ileri demokrasi, en küçük demokratik haklar bile can pahasına, kan pahasına, devrimci yoldan kazanılabilir. Aynı nedenle, sosyal demokrasi de Türkiye'de işlemez.

Kısıtlı da olsa, var olan demokratik hakları savunmak, bu hakların genişletilmesi için savaş, devrimci hareketin her zaman görevidir. Ancak, faşizmi ezmek, kahretmek için savaş, bizim koşullarımızda, burjuva demokrasisini genişletmek için savaşla kısıtlanamaz. Faşizmin kökü emperyalizm ve yerli oligarşidir. Anti-faşist kazanımlar, ancak emperyalizmi kovmak, yerli oligarşiyi erkten düşürmekle elde edilebilir. Böylece anti-faşist savaşım ileri demokratik hedeflerle doğrudan bağlıdır. Bu yüzdendir ki Türkiye bir yol ayırımıyla karşı karşıyadır: ya faşizm, ya sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurmak. Orta yol yoktur. *İlke* orta yolu savunuyor. Hele bir burjuva demokrasisi olsun da... diyor.

İlke böylesine sağ oportünist bir batağa düşmüşken, dönüp TKP'yi, onun yolunu yol edinmiş devrimcileri kopyecilikle, parlamentarizmle suçluyor. Bu suçlamalar oportünizmin can çekişme hırçınlığıdır. Bir küçük noktayı hatırlatalım: "Barikata çıkacağız. Barikata zorluyorlar bizi. Bizim savaşımız kan ve ateş içinden geçiyor... Savaşacağız... O da fabrikada olur. Bu tepegözlük değil. Anarşist değiliz. Serüvenci değiliz. Örgüt kuracağız. Kuruyoruz" diyen TKP'nin Lenince Genel Sekreteri Bilen yoldaştır. Burjuvaziye esnek görünmek isteyen bir partinin Genel Sekreteri bunları demez. Dese dese "sosyalizmin bayrağını meclise dikeceğiz" der.

Nasıl bir hükümet

Baştarafı 1. Sayfada

peryalist programlı bir hükümet istiyor. Böyle bir hükümet de elbette kendiliğinden kurulmayacaktır. Çünkü hükümet sorunu etrafında düğümlenen tehlike artmaktadır. Emperyalist merkezlerde faşist darbe söylentileri dolaşmaktadır. İşbirlikçi burjuvazi yenilgiden, yıkımdan, bunalımlardan sıyrılmak için böylesi bir yolu hiçbir zaman gözden uzak tutmuyor. Uluslararası Para Fonu heyetinin Ankara'da karargâh kurması, NATO'cu generallerin Brüksel ile Ankara arasında mekik dokuması rastgele değildir. Ordunun tepesini tutan paşalar bu gelişmelere seyirciymiş gibi gözüküyorlar. Ama hükümet sorunu etrafındaki ipleri ellerinde tutuyorlar.

Öte yandan AP-CHP ortaklığının kotarılması çabaları da sürüp gidiyor. Parlamentonun bugünkü oluşumuyla CHP'ye AP'den yamanacak bir grupla bir AP-CHP koalisyonu çitiştirilebilir. Ama böyle bir hükümet bunalımların üstesinden gelemeyeceği gibi, faşist tehlikeyi de önleyemeyecektir. Tersine faşizme tırmanma eğilimini sürekli besleyecektir. Çünkü gericilerle, faşistlerle uzlaşmaya yanaşan CHP üst yöneticilerinin bu sorunların üstesinden gelecek bir programı yoktur. Kaldı ki, demokratik hak ve özgürlüklere konan yasakları kaldırmadan, faşist saldırı ve provokasyon yuvalarını kapatmadan, TKP'ye legal çalışma olanakları sağlanmadan, silâhlanma yarışına son vermeden anti-emperyalist, anti-faşist bir çizgi izlemek olanak dışıdır.

Bu koşullarda ülkenin önünde tek bir çıkış yolu kalıyor. Bu yol da işçileri, köy emekçilerini, yurtsever güçlerin yığınsal ve örgütlü eylemlerinden, zincirleme direnişlerinden, ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğinden geçiyor. Bu savaşta CHP yığınına da büyük görevler, sorumluluklar düşüyor. CHP'nin sağı olduğu gibi solu da vardır. Bazı CHP sağ kanat yöneticileri hükümet olabilmek için DİSK'te bölücülüğü kışkırtmaya, onunla da AP'ye, emperyalizme, tekelci sermayeye güvence vermeye çalışıyorlar. CHP'nin sol kanadında, parti yöneticilerinin işçi sınıfının birliğine, sınıf çizgisine, UDC'ye karşı gericilerle, faşistlerle uzlaşmaya giden tutumunu benimsemeyen, bu politikaya karşı çıkan tüm anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin birliği ilkesini savunan güçler çoğunluktadır. İleri demokratik bir hükümetin işbaşına getirilmesi savaşında bu yığınlarla işbirliği sorunu önemlidir. Komünistler bu kesimin UDC içinde yer alması için çalışıyorlar. Bundan başka komünistlerin yığınlar arasında örgütlenme işlerini de hızlandırmaları, partinin sayıca olduğu gibi ideolojik ve örgütsel bakımdan birliğini daha da güçlendirme çalışmalarını yoğunlaştırmaları gerekiyor.

Unutmayalım, ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin sağlanması, bu ilkenin yaşama geçirilmesi işçi sınıfının sınıfsal çizgide birliğinin güçlenmesiyle, partinin güçlenmesiyle yakından bağlıdır.

TÖB-DER'de Genel Merkez cuntasının

Baştarafı 3. Sayfada

mek isteyenlerin sorumluluğu ağır olacaktır. Temenni ederiz ki Genel Başkan yeni saldırılar için zemin oluşturma girişimlerinden vazgeçer"

Öte yandan, Genel Merkez cuntacılarından İsmet Özdemir, Rasim Aktaş ve Bölge temsilcisi Ahmet Melek'in başını çektiği grubun Adana şubesini işgal girişimi de boşa çıkarıldı. TÖB-DER Adana şubesi üyesi 30 öğretmen yayımladıkları bildiriyle, Genel Merkezin atadığı sarı yönetim kurulunun zorbalıklarını protesto ettiler.

Ankara'da da "Birlik ve Dayanışma" yanlısı 600 öğretmen Genel Merkeze yolladıkları bir mektupla cuntacıları protesto ettiler. Protesto mektubunda şöyle deniyor: "Genel Merkez olarak, biz öğretmenlerin sömürü ve zulme karşı mücadelemizi derleyip örgütleyerek, öteki bütün emekçilerle birlikte MC'nin karşısına dikeceğiniz yerde, bu yolda etkin ve kararlı mücadele veren, öğretmenlerin ezici çoğunluğuyla seçilmiş şube yöneticilerinin, öğretmenlerin üzerine yürüyorsunuz. Anti-demokratik bu keyfi kararı derhal kaldırmanızı bekliyor, İstanbul ve Adana şubelerinin yanında olduğumuzu açıklıyoruz".

İlerici, devrimci öğretmenler, Genel Merkez cuntasının bütün baltalamalarına karşın yeni yeni örgütsel başarılar kazanıyorlar. Bunun bir örneği, Çankırı'ya bağlı Çerkeş ilçesindeki TÖB-DER şubesinin genel kurulunda görüldü. Genel Kurul, "Birlik ve Dayanışma"dan yana öğretmenleri yönetime getirdi. Genel Kurul UDC'de yer alınması ve 1 Mayıs 1978'e yığınsal olarak katılınması üzerine kararlar aldı.

Kim kimi

Baştarafı 2. Sayfada

sınıfının partisine ve onun yöneticilerinin adına sahip çıkmak için gözünü budaktan sakınmayacağını bir kez daha kanıtladı.

"(....)

"(....) İsterlerse faşistler Carillo'yu İspanya'nın yurttaşı saymasınlar. Carillo'nun üzerindeki tek kimlik belgisi İKP üyelik kartı, İspanya halkının O'nu kendi parçası saymasına yeter de artar bile."

Fazla söze gerek yok. Carillo'yu bu denli ateşle TİP savunmayacak da kim savunacak?

Demokrasi perdesinin ardındaki

Baştarafı 3. Sayfada

Burjuvazi demokrasi ve insan hakları diyor, demokratik haklara, özgürlüklere alabildiğine saldırıyor. Federal Almanya'da komünistlere, ilerici demokratik güçlere karşı uygulanan meslek yasağı bunun küçük bir örneğidir.

İngiliz burjuvazisi, insan hakları deyip Kuzey İrlanda'da ölüm saçıyor. Bermuda adalarına silâhlı asker gönderen İngiliz burjuvazisi, demokrasi ve insan hakları perdesi ardına sömürgeciliği savunuyor.

ABD'de de kızılderililere, zencilere karşı uygulanan ırkçılık, aşağılama politikası, hep "demokrasi", "özgürlükler" ve "insan hakları" adına yapılıyor.

Afrika'da emperyalizmin ırkçı rejimlerinin yerli halka karşı sürdürdükleri kanlı terör politikası "demokrasi", "insan hakları" adına yapılıyor.

Burjuvazinin geveledigi demokrasi ve insan hakları perdesi'in ardında emekçiler için işsiz..., pahalılık, sömürü, terör, ırk ayırımı, insanlık için tüm vahşetleri bünyesinde taşıyan emperyalizm duruyor. Bu sistem adına özgürlüğe, insan haklarına, çağrılar yapmak, silâhlanmayı, nükleer savaş tehlikesini, ırkçılığı, sömürüyü, tek sözle yıkıma hızla sürüklenen burjuvazinin egemenliğini savunmak demektir. İşte SSCB, sosyalist ülkeler, bütün dünya ilerici, demokratik, barışsever güçleri emperyalizmin bu iftira ve karalama kampanyasına karşı kesin bir tutum almışlar, savaş açmışlardır.

Türkiye iflâs ediyor

Baştarafı 1. Sayfada

rın eli kanlı yöneticilerini, kiralık katillerini halk mahkemeleri önünde yargılamak için savaşıyor. Bu savaşta ona, öncü partisi TKP yol gösteriyor, önderlik ediyor.

Böylesi bir almaşığın dışında, halkın yararına başka hiçbir çözüm yolu geçerli değildir.

Tek Ges-İş 5 yerde

Baştarafı 3. Sayfada

hızla artmaktadır. Kasım başında yürütme kurulumuz yaptığı toplantılarda, üye sayımızın hızla artması üzerine Sivas'ta ve yetki uyuşmazlığından sonra Manavgat'ta şube açılmasına karar vermiştir. Manavgat Oymapınar barajında çalışan yiğit devrimci işçilerin güncel ekonomik ve demokratik sorunlarının çözümünde Manavgat'ta şube açarak daha yakından ilgileneceğiz. Bu işyerinde çalışan işçilerin tümü sendikamıza üye olmuştur."

CHP-AP koalisyonuna

Baştarafı 1. Sayfada

fının partisi TKP'ye özgürlük istiyor.

Tüm bunlar ancak, tekelci burjuvazinin erkinin alaşağı edilmesiyle gerçekleştirilebilir. Göstermelik hükümetlerle değil, halkın gerçek erkiyle, gerçek bir halk hükümetiyle gerçekleştirilebilir. Bu erkin organı ise, tüm emekçi halk katmanlarının, köylülerin, yurtsever er, assubay ve subayların, tüm demokratik güçlerin savaş birliği olan UDC'den başka birşey değildir.

MHP'li faşistler iki Kıbrıslı öğrenciyi kurşuna dizdiler

Faşizme karşı her türlü savaş yöntemi demokratiktir.

MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşist komandolar, İstanbul'da iki Kıbrıslı ilerici öğrenciyi kaçırarak işkence ettiler ve daha sonra kurşuna dizdiler. Kurşuna dizilen öğrencilerden Muharrem Özdemir öldü. Ülmen Salih Aygın ise ağır yaralandı.

Muharrem Özdemir'in cenazesi yığınsal bir törenle kaldırıldı. Törende İlerici Gençler Derneği, Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu (KÖGEF) ve Dev-Genç adına birer temsilci konuşarak bu faşist cinayeti lânetlediler. Tüm anti-faşist, anti-emperyalist güçleri faşizme karşı etkin savaş vermeye çağırdılar. İGD ve KÖGEF ayrıca bir basın toplantısı düzenlediler.

Güvenlik Kuvvetleri, polis, yaralanarak kurtulabilen Ülmen Salih Aygın'ın ayrıntılı ifadesine karşın katilleri yakalamak için hiçbir ciddi girişimde bulunmadı. Göstermelik aramalar ve baskınlarla yetindi. Yaralı öğrencinin, kaçırıldıkları evin krokisini bile çizmesine karşı bir tek faşist bile tutuklanmadı.

MHP'nin bu tür cinayetleri yeni bir olgu değildir. Özellikle faşizme tırmanışın ileri boyutlara vardığı, faşist darbe söylentilerinin kol gezdiği şu günlerde böylesi cinayetler birbirini kovalıyor. Devletten ve polisten yana kaygusu olmayan faşistler ülke çapında at oynatıyorlar. Sokakları, okulları, işyerlerini canpazarına çeviriyorlar. Öte yandan da demagojileriyle, faşist propagandasıyla MHP, kitle tabanını genişletiyor.

Bu durumda ilerici yurtsever güçler, devrimciler, önlerinde duran hedefi açıkça görüyorlar: İşçi sınıfının öncülüğünde tüm ulusal demokratik güçlerin savaş birliği olan UDC'yi güçlendirmek. Faşizme karşı proleter savaş yöntemlerini yığınsal biçimde kullanmak. Halkın nefretini ve öfkesini eyleme, savaşkan örgütlenmeye dönüştürmek.

Bu son olay bir kez daha şunu açıkça göstermiştir ki, halkımızın faşist terör karşısında kendi örgütlü gücünden başka hiçbir güvencesi yoktur. İşçi sınıfının öncülüğünde savaşan emekçi halkımız, faşizme karşı her türlü savaş yöntemini en etkin biçimde kullanarak faşizmi ezecektir. Faşist cinayetlerin öcü bir bir alınacaktır.

DUYURU

((★))

İşçinin Sesi Radyo Ajansı, bu sayımızla birlikte yayımlanmaya başlanıyor.

TKP'nin Sesi Radyosu'nun günlük yayınlarını artık bülten olarak elde edebilir, arşivinizde biriktirebilirsiniz.

Abone tutarı: (uçak postası dahil)
1 Aylık: 5 pound, 30,00 DM, 100 TL (ya da 4 kitap)
ABONE OLUN!
ABONE BULUN!

KTÖB'ün yürüyüşü

İngiltere'deki ilerici Kıbrıslı öğrencilerin örgütü KTÖB, Türkiye'de iki Kıbrıslı öğrencinin faşistlerce katledilmesini protesto etmek ve demokratik istemlerini duyurmak için bir yürüyüş düzenlediler. 18 aralıkta, Londra'da yapılan yürüyüşe İTİB ve İTÖF de yığınsal olarak katıldı. "Faşizmi ezeceğiz", "Bağımsız Kıbrıs", "Bağımsız Türkiye", "Yaşasın TKP" belgileri haykırıldı. Yürüyüş, Türkiye elçiliği önünde yapılan protesto gösterisiyle sona erdi.

İTÖF'ün gecesi

İngiltere Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu 17 aralık günü Londra'da bir eğlence gecesi düzenledi. Halk oyunları, müzik ve çeşitli kültür programlarının yanısıra gecede bir de film gösterildi. Çok sayıda öğrencinin katıldığı gecenin geliri Maden-İş'li yiğit grevcilerle dayanışma fonuna aktarıldı.

Kuşe kâğıda 4 renk basılan bu afişlerden 30p'lik posta havalesi ya da puluyla, Türkiye'den ise 1 kitap karşılığında İşçinin Sesi adresinden isteyin.

Aster-İş tüm baskılara karşın güçleniyor

Mersin, Umuryeri ve Tuzlu Jeep'te yetki alındı

Türk-İş'e bağlı bir sarı sendika olan Harb-İş'in askeri iş yerlerindeki tekeli gün geçtikçe zayıflıyor. DİSK'e bağlı Askeri Tersane ve Askeri İşyerleri İşçileri Sendikası'nın (Aster-İş) sınıf sendikacılığı yolundaki savaşımı meyvelerini veriyor. Aster-İş, bu ardıcıl savaşımı sonucunda Mersin ve Umuryeri'nde yetki alıp toplu iş sözleşmelerine başladı. Aster-İş, Tuzla Jip Fabrikası'nda da toplu iş sözleşmesi yetkisini kazandı.

Aster-İş'in geçenlerde toplanan Genel Temsilciler Meclisi'nde ise, MC'ye ve faşizme karşı, UDC'nin yaşama geçirilmesi için savaşım kararı alındı. Sendika' nın yayın organında bu toplantıda alınan kararlar şöyle özetleniyor:

1. UDC'nin yaşama geçirilmesi için aktif savaşım verilmesi.
2. Örgütlenme çalışmalarının hızlandırılması, bu konuda aktif çalışmalar içinde girilmesi,
3. MESS'in uyguladığı 12 iş yerindeki lokavtın yasal bir hak olmadığı, bir suç olduğu, bu savaşımdan Maden-İş'in yiğit işçilerinin başarılı çıkacağı ve maden işçilerine bu kavgalarında sonuna dek tüm gücümüzle destek olacağımız oybirliğiyle karar altına alınmıştır."

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Kışlalar da sınıf savaşının bir alanıdır

Sayın İşçinin Sesi,

Ben İstanbul'dan genç bir devrimci subayım. Gazetenizi, her sayısını olmasa da sık sık okuma olanağını buluyorum. Burada bir grup arkadaşız. Gazeteniz aracılığıyla bazı noktaları okurlarınıza duyurmak istiyoruz.

Ülkemizin içinde bulunduğu durumu hepimiz biliyor, görüyoruz. Türkiyemiz, faşistlerin, gerici yobazların talim alanına çevrildi. Silâhlı Kuvvetler içinde durum daha da kötü. Burada da faşistler cirit atıyor. Bunlar cephaneliklerini MHP'li, Ülkü ocaklı köpeklerin emrine sunuyorlar. Şimdiye kadar birçok faşistin üzerinden ordu malı silâhların çıktığını gazetelerden okumuşsunuzdur. Bazen bu tabancaların sahiplerinin adlarının tesbit edilmesine rağmen hiçbir şey yapılmıyor. İlerici yurtsever subaylar üzerinde ise büyük baskı var.

Ancak bu, biz ilerici, anti-emperyalist, anti-faşist subayların, devrimci assubay ve subayların savaşımını yine de durduramıyor. Aramızda korkanlar, "çoluk çocuğum var" diye çekinip ağzını bıçak açmayanlar da oluyor. Ama bizler işçi sınıfının savaşlarından, 1 Mayıslardan, DGM'ye karşı direnişlerden cesaret alıyoruz. Bu arkadaşlar da zamanla gerçeği daha açık görüyorlar.

Tüm ilerici yurtsever assubay ve subaylar, işçi sınıfımızın öncülüğünde UDC içinde yerimizi almalıyız. Bizler işçi, köylü, memur, emekçi çocuklarıyız. Kışlalar da sınıf savaşının alanlarıdır. Savaşıyoruz, savaşacağız. İşçi sınıfımızın kızıl bayrağını, devrimin şanlı sancağını kışlalarda da dalgalandıracağız.

Devrimci Selâmlarımızla
İSTANBUL

Parti üzerine

Proleteryanın partisi, yani TKP, Marksist-Leninist program üzerinde eğitildi. Ülkemizde milyonlarca emekçi de aynı şekilde eğitiliyor. Halkımız bilinçlendikçe burjuvazinin korkusu daha da çok artıyor. Kitleler doğruyu gördükçe sapık akımların korkusu daha da çoğalıyor ve çoğalacaktır.

Çünkü Parti, bir sınıfın öncüsüdür. Görevi, kitlelere önderlik etmek, onları eğitmek, disipline etmektir. TKP bu görevini başarıyla yürütüyor.

TKP, gün geçtikçe gelişiyor, yığınsallaşıyor. Fabrikalarda, tarlalarda, okullarda, meydanlarda O'nun sesi yükseliyor.

TKP'mizin ileri boyutlarda güçlenmesinden korkanlar, gerek sağ basın, gerekse "sol" basın, yayın organlarında büyük manşetlerle yalancılığa, iftiracılığa, sahteciliğe başvuruyor.

Ancak şu açıkça biliniyor ki, yok olmaya mahkum olan bu görüşler son çırpınmalarını sergiliyorlar. Gün geçtikçe daha da bataklığa saplanıyorlar. Bilmiyorlar ki GÜNEŞ BALÇIKLA SIVANMAZ!

H.İ.
İzmir

Kıyılan POL-DER üyelerine yardım kampanyası

İlerici yurtsever polis görevlilerinin yığın örgütü POL-DER'in, halkın polisi olma yolundaki yiğit savaşımı giderek yükseliyor. POL-DER'li yurtseverlerin, baskı ve kıyımlara, yıldırma girişimlerine karşı, grevli, toplu sözleşmeli hakları için verdikleri savaşım emekçi yığınların sempati ve dayanışmasını kazanıyor. "Kıyılan POL-DER Üyelerine Sosyal Yardım Kampanyası" büyük destek görüyor.

POL-DER Genel Başkanı Okan Ünal'ın şu sözleri ilerici yurtsever polis görevlilerinin istem ve amaçlarını şöyle özetliyor: "İşkence ve kaba kuvvet sadece halka değil, halktan yana olan yurtsever polislere de uygulanmaktadır. Rüşvet, yolsuzluk ve çarpıklıklara karşı çıkmak her polisin görevidir. Dürüst polisler karalamalardan kurtarılmalıdır. Baskı, zulüm ve kıyım bizi yıldırmayacak, tersine, birleştirip güçlendirecektir."

İTİB'in kışlık eğitim programı başlıyor

Federasyonumuz İTİB'in kışlık eğitim seminerleri bu Pazar başlıyor. İTİB kurulduğundan bu yana, 6 yıldır hemen her hafta aksatmadan eğitim yapmaktadır. Ancak federasyonlaşma ile seminerler de hem örgütlenme, hem de içerik olarak güçleniyor. Bu kış aynı seminer, arka arkaya 4 yörede birden verilecektir.

Seminer programı haftalık dizi ve grup eğitimi olmak üzere iki bölümdür. Haftalık dizinin konuları sırayla şunlardır: Proletarya enternasyonalizmi, proletarya diktatörlüğü, Maoizm, oportünizm, sosyal demokrasi, faşizm, Türkiye'nin toplumsal-ekonomik yapısı, Türkiye ve devrimci durum, Türkiye işçi sınıfı—yaşam koşulları—savaşımı, ileri demokrasi, ulusal demokratik cephe, Kürt sorunu, sosyalist ahlâk, Türkiye Komünist Partisi' nin kısa tarihi. Haftalık diziden sonra ise grup eğitimi başlayacak, çeşitli teorik konular daha ayrıntılı işlenecektir.

AYAKLANMA

Ortasında korkunun balıkçılar
telaşlı ve şaşkın
En bilginleri önünde koşuşanların
Oltalar ağlar toprakta perişan
ve balıkçıbaşının ağzı köpük saçıyor konuşurken:
"Nasıl buluştular
nasıl konuştular
nasıl anlaştılar
balıklar?"
Ve bu birleşme...
Doğmak bilmeyen güneş balıklarla El—ele.

T.Ö. Ontario—Kanada

İŞÇİNİN SESİ'nin bu sayısı 14.000 adet basılmıştır

İŞÇİNİN SESİ . . . . 15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ
Sahibi. . . . . İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği
Yazışma Adresi . . . . 56, Mansfield Rd. Ilford, Essex, England
Masrafı 15p . . . . Yıllık Abone £6(sterlin) (Almanya için 30 DM)
Baskı . . . . .Anvil Printers Limited (T.U.)